هفته نامهٔ
مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

وآنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ چهل و یکم ۲۸ حوت ۱۳۸۹ ۱۲ربیع الثانی ۱۴۳۲ - 19 March 2011

«مجاهد» سال نو ۱۳۹۰ هجری خورشیدی را به همه هم میهنان عزیز تبریک می گوید

استاد برهان الدین ربانی در جلسهٔ مشورتی آمادگی برای مجمع عمومی جمعیت اسلامی افغانستان:

جمعیت می خواهد تمام برنامه های زندگی بر اساس هدایات الهی صورت بگیرد

جمعیت اسلامی با درک شرایط و اوضاع بحرانی، خواهان آن است که دیگر مردم ما شاهد ریختاندن خونی در این سرزمین نباشند.

***

فرهنگ صلح طلبی در نزد جمعیت اسلامی افغانستان از عمده ترین مؤلفه هایی بوده است که در طول مبارزات سیاسی خود همواره به آن ارج گذاشته است.

***

تحولات تاریخی به صورت یکسان به میان نمی آید، بلکه مراحل مختلفی را پشت سر می گذراد و در سیر هر تحول، تنها سازمان های مؤمن، عناصر مؤمن و متعهد هستند که با هدفمندی کامل، هر نوع تحول را، سمت دهی و رهبری می کند. ص۳

لیبیا، نماد قربانی برای ملت و سفاکی برای قدرت

ص۲

ابوبکر سبزوار

غزنه در پنجمین اجلاس وزرای فرهنگ ایکو

پنجمین اجلاس وزرای فرهنگ کشورهای عضو ایکو به اشتراک وزرای فرهنگ کشورهای تاجیکستان، ایران و افغانستان، معین وزارت فرهنگ پاکستان، نمایندهٔ کشور ترکمنستان و روسای بخش فرهنگی و اقتصادی ایکو در کابل برگزار گردید.

ایکو (سازمان همکاری های اقتصادی) پیمانی است که در سال ۱۳۶۹ میان وزرای خارجهٔ کشورهای ترکیه، ایران و پاکستان در شهر ازمیر ترکیه به امضا رسید. این سازمان در حقیقت شکل تغییر یافتهٔ پیمان همکاری منطقوی برای انکشاف است که در سال ۱۳۴۳ میان سه کشور فوق در شهر استانبول ترکیه به امضا رسیده بود. از آن به بعد تغییرات مهمی در سطح بین المللی به خصوص بعد از فروپاشی اتحاد شوروی به میان آمد که یکی از عوامل تغییر این سازمان به ایکو بود.

با این تغییر، فرصتی فراهم آمد تا دامنهٔ همکاری ها وسیع تر شود. کشورهای تازه به استقلال رسیدهٔ آسیای میانه چون تاجیکستان، ازبکستان، آذربایجان، قزاقستان، قرغیزستان، ترکمنستان، در این پیمان عضویت یافتند و افغانستان نیز به عنوان کشوری که می توانست راه ارتباطی میان آسیای میانه و جنوب آسیا را ممکن سازد، به عضویت این سازمان درآمد.

ایکو را می توان از نظر جمعیت کشورهای عضو آن که ۴۰۰ میلیون جمعیت را شامل می شود، بزرگترین تشکل اقتصادی در ص۵

پیام دارالإنشای جمعیت اسلامی افغانستان به مناسبت فرا رسیدن سال نو خورشیدی ۱۳۹۰

به نام خدای بزرگ و توانا

نظام هستی به قدرت لایزال خداوندی به صورت منظم در حرکت است. روزها، هفته ها، ماه ها و سال ها باهمه غم ها و شادی های آن، یکی پی دیگر آمدنی و رفتنی هستند.

مردم ما سال جاری را با آخرین روزها و شب های آن سپری می کنند و همه به پیشواز سال نو می روند. اما آنچه مهم است اینست که: مردم مسلمان ما از همه غم ها و شادی های هرسال باید درس و عبرت فرا بگیرند.

سالی که در حال اختتام است، مانند سال های گذشته دارای رنج ها و نا گواری های زیادی بود... در این سال مردم ما و مردم جهان شاهد انتحار و انفجار زیادی در کشور ما بودند. اصل و ریشهٔ این همه اختلاف کشنده و مرگ آور در چیست؟ و چرا بزرگان ما در پی چاره و علاج آن نیستند؟ بارها گفته ایم که انتحار کار کسانی نیست که برای پول و یا کدام استخبارات خارجی کار نمایند! انتحار عمدتاً کار کسانی است که به خاطر عقیده، حاضر به این کار می شوند. پس لازم است تا ریشه های این عقیده را تخریب کرد و به آن ها فهماند که انتحار راه رفتن به بهشت نیست و نتیجه یی جز خرابی ایمان و خسران ندارد. این وظیفهٔ علمای دینی است که به جوانان و مردم بفهمانند راه درست و صحیح، همانا مبارزهٔ اسلامی و قربانی در راه خدا است. ص۶

آغاز سپردن مسوولیت امنیتی برای افغان ها

ص۷

نوروز میلاد طبیعت

ص۴

طالبان، جنگ و سخنان پتریوس

ص۵

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تاسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیات تحریر
آدرس: [illegible]
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

سرمقاله

سال مهمی در پیش رو داریم

یک روز دیگر به تحویل سال جدید (۱۳۹۰ هجری خورشیدی) مانده است. اما سالی که در روز های پایانی آن قرار داریم یعنی سال ۱۳۸۹ متاسفانه سال خونباری بود. سالی بود حاوی اتفاقات، رویدادها، تحولات، چالش ها، تنش ها، در عرصه های مختلف اعم از نظامی و سیاسی و اجتماعی، در این سال، جنگ، کشتار، ویرانی. حملات انتحاری. فساد اداری، فقر و تهیدستی مردم و عدم امنیت، همچنان ادامه داشت. مردم ما شاهد کشته شدن تعدادی از هموطنان ما توسط مخالفان مسلح دولت و گاهی هم توسط بمباردمان نیروهای ناتو و قوای ائتلاف بوده اند.

در سال ۱۳۸۹، اجلاس شورای مشورتی صلح دایر و در پی آن شورای عالی صلح به ریاست استاد برهان الدین ربانی جهت مذاکره با طالبان و مخالفین مسلح دولت ایجاد گردید. در این سال کنفرانسی تحت نام (کنفرانس کابل) با حضور هفتاد تن از نمایندگان کشورهای کمک دهنده به افغانستان، در کابل دایر شد. در این سال انتخابات دور دوم مجلس نمایندگان برگزار گردید که چالش و تنش آن تا هنوز پایان نیافته است. نیروهای خارجی نیز در این سال افزایش یافت، روی واگذاری مسوولیت امنیتی از نیروهای خارجی به تدریج تا سال ۲۰۱۴ میلادی به نیروهای امنیتی کشور، توافق صورت گرفت. آنچه در اواخر این سال زمزمه هایی به میان امده و پیش داوری هایی در موردش جریان داشت و دارد، ایجاد پایگاه دایمی امریکا در کشور ما بود.

قرار است در نوروز سال جدید (۱۳۹۰) هجری خورشیدی مصادف با ۲۱ مارچ ۲۰۱۱، در برخی از ولایات و مناطق نسبتا ارام، انتقال قدرت صورت گیرد و مسوولیت امنیتی ان مناطق، به نیروهای امنیتی و دفاعی کشور سپرده شود که به گفته منشی عمومی ناتو، اعلان آن از جانب رییس جمهور افغانستان صورت خواهد گرفت و این از صلاحیت های آن می باشد. به گفته منشی عمومی ناتو، کار های زیادی در پیش رو است که خالی از چالش ها نیست و افغانستان سال مهمی را در پیش رو دارد. سخنگوی نیروهای ایساف نیز، سال ۱۳۹۰ را برای افغانستان با اهمیت خوانده، گفته است که، در این سال (۱۳۹۰) مسوولیت افغان ها بیشتر خواهد شد.

در حالی که تعویض نیروهای خارجی به نیروهای کشورما در برخی از مناطق در سال (۱۳۹۰) صورت خواهد گرفت. اما اقای کرزی در محفل روز جهانی زن، سال آینده را سال رقابت های ملی و منطقه یی خوانده، گفته است که، افغانستان در این سال (۱۳۹۰) با رقابت های ملی و منطقه یی و چالش های زیاد مواجه خواهد شد و این سال را سال مهم، سرنوشت ساز، حساس و بحران افرین توصیف کرده است.

جمعیت اسلامی افغانستان، در حالی که انتقال و جابجایی نیروی افغان به جای نیروهای خارجی را فال نیک می گیرد، امیدوار است تا نیروهای امنیتی و دفاعی ما قادر شوند که بتوانند از تمامیت ارضی، حاکمیت و منافع ملی کشورما دفاع نمایند. همچنان در تصامیم کلان ملی، همه پرسی از مردم را امر ضروری می داند.

سال جدید هجری خورشیدی را سال توسعه و شگوفایی، سال ختم جنگ و خونریزی، سال صلح، آرامش و رفاه برای همه مردم کشور خواهانیم.

لیبیا

نماد قربانی برای ملت و سفاکی برای قدرت

پوهنمل سید عنایت الله شاداب استاد دانشگاه کابل

خیزش عمومی و فراگیر کشورهای عربی در افریقا وآسیاکه می توان آن را به سونامی اراده های ملی در برابر حاکمیت استبداد و سرکوب اراده های ملی تشبیه کرد، پیامد تفرعن ها و زورگوئی هایی است که به حکم سنت های تاریخی، باید تومارآن درهم پیچیده و روزنه های از عدالت، برابری و ازادی با ظلمت آباد جهان زور و تزویر گشوده شود.

جهان عرب که از یک سو با درد استخوان سوز ظلم و بیداد حکام و فرمان روایان دست و پنجه نرم می کرد و از جانب دیگر اگاهی آنان از مفاخر آزادی و آزادگی که قرن ها به حیث علمبردار آن در بخش های بزرگ این معموره خاکی بودند، آن ها را واداشت که جهان سکوت در برابر بی عدالتی را آماج خشم آزادی و دفاع از کرامت انسانی خود قرار داده و همان گونه که زمانی استعمار خارجی را در هم کوبیدند، حال جوشن مبارزه بر ضد استبداد داخلی را به تن کرده و شعار «الشعب یصنع ثورته» (ملت انقلاب خویش را می سازد) به رمز گرفتند.

اگر دیروز شهید داعیه دار بزرگ اسلامی عمرمختار در برابر استعمار ایتالوی قیام آزادی خواهانه مردم مسلمان لیبیا را رهبری کرده و شعار «هرگز تسلیم نمی شویم تا آن که پیروز شویم و یا بمیریم» را سر داد، امروز مردم مسلمان و سر فراز لیبیا با همان شعار رهبر آزادی خواهی خویش عمرمختار، در برابر استبداد سرکوبگر داخلی وارد معرکهٔ بود و نابود گردیده و عاشقانه در راه رسیدن به لیلی آزادی خود می رزمند.

اری! مردم لیبیا عاشقانه و سربلند در راه ازادی و کرامت ملت خویش می رزمند و بی دریغ قربانی می دهند و سفاک تاریخ معاصر لیبیا، چنان بی باکانه خون مردم را برای بقای قدرت می ریزد که روی خون آشامان تاریخ را سفید کرده است.

اکنون موضوع اتحادیهٔ عرب و بازیگران سیاست جهانی در برابر این جنگ نا برابر چگونه است؟

اتحادیهٔ عرب با فیصله و پیشنهاد منع پرواز در فضای لیبیا، و اجازه ندادن به نمایندهٔ قذافی در این جامعه، گامی مهمی را برداشت که در موقعیت کنونی خود، کاری بهتر از این هم نمی توانست انجام دهد و توپ را در دائرهٔ جامعهٔ ملل و جامعهٔ جهانی پرتاب کرد.

[illegible] که گروه هشت در پاریس بنا به مخالفت روسیه و چین نتوانست فیصلهٔ قاطعی را در این زمینه اتخاذ نماید. سرنوشت امریکا هم تا هنوز جز مواضعی که از طرف وزیر خارجه آن، ابراز می گردد، هرگونه عملی را به تصمیم شورای امنیت و فیصلهٔ ملل متحد مربوط می دانند. ترکیه هم به حیث یک کشور اسلامی که در این اواخر بعد از وارد صحنه شدن حکومت جدید در سیاست این کشور، مواضع دو رویه اتخاذ نموده و گفته است که هرگونه مداخلهٔ نظامی اوضاع را پیچیده تر خواهد ساخت.

جریان مبارزهٔ مردم لیبیا هم به گونهٔ است که در اثر عدم توازن قوا، گاه زمام ابتکار جنگ در دست آزادیخواهان است و گاهی هم در دست ملیشه های قذافی. که بی رحمانه حرث و نسل را به آتش کشیده و مقاومت های مردمی را در «اجدابیا» و «مصرانه» و «زوره» در هم می کوبند. اکنون حوادث جنگ در داخل لیبیا بر تصامیم مراجع بین المللی و منطقه یی پیشی گرفته. قذافی هم که چندی پیش سقوط نظام ملیشهٔ آن پیش بینی می شد، بیشتر از پیش بازو و زنبیل متکی شده است.

رهبری مقاومت لیبیا در عین این که از اختلافات نظر حاکم شورای امنیت ملل متحد رنج می برد، یگانه راهی که در برابر قرار دارد، همانا راه ادامه مقاومت در برابر زورگوئی هایی ملیشه های قذافی است و بس. حال پرسش این است که سرنوشت مقاومت مردم لیبیا چگونه رقم خواهد خورد؟ پیروزی مقاومت و فروپاشی دژهای زورگوئی های قذافی و ملیشه های جیره خوار افریقایی او، تداوم و استمرار حاکمیت قبیله قذافی...

پاسخ به پرسش فوق در سطح جهانی به این امر مربوط می شود که بازیگران قضایای جهانی که با زمزمه های دفاع از حقوق بشر در امر تعیین سرنوشت ملت ها توسط خود آن ها و دفاع از آزادی و کرامت، گوش جهان را کر کرده اند، تا چه حد جنبهٔ انسانی این قضیه را در محراق توجه قرار می دهند و در عقب خواسته های مردم آزادیخواه لیبیا قرار می گیرند؟ ارزش نفت برارزش خون در جهان غرب سنگینی می کند، بدون شک اگر تنها منافع اقتصادی خود را در نظر گیرند، مردم لیبیا را تنها خواهند ماند و وارد معامله با جهانی خواهند شد که منافع نفتی و اقتصادی آنان را تامین نماید ولوکه از دندان و پنجه های آنان خون های مردم هم بریزد.

یقیناً در این صورت تنها مردم لیبیاست که با سفاکان دوران معاصر در آن کشور دست و پنجه می دهند و به حکم تاریخ و سنت های الهی، پیروزی از آن هم خواهد بود.

تحولات کنونی جهان عرب از دارالبیضاء در المغرب گرفته تا یمن، بحرین و اردن گرفته نشانگر آن است که دیگر دوران استبداد ها و حکومت های میراثی و مادام العمری سپری شده و گر مدت زمانی هم ادامه یابد سر نوشت محتوم آن نابودی و زوال خواهد بود.

دوری نخواهد بود که جهان اسلام به گونهٔ عام و جهان عرب به گونهٔ خاص ازاین گرداب های استبداد و زورگوئی در گذرند و به زندگی اهانت آمیز دنباله روی پایان دهند و این همه مربوط می شود که مسلمانان تا چه حدی به خودی خود ایمان دارند که همان خودی اسلامی آنان است. حال که فیصلهٔ تازهٔ شورای امنیت ممنوعیت پرواز بر فضای لیبیا را تصویب کرده و اتحادیهٔ عرب هم در حقیقت با اثرپذیری از تحولات جاری جهان عرب زمینه را برای این فیصله نامهٔ شورای امنیت ملل متحدآماده ساخت، نیروی مقاومت لیبیا در موقع جدیدی قرار گرفته و آن یاس و نومیدی که بر روحیهٔ مردمان بی دفاع لیبیا حاکم گردیده بود، به سقوط زود هنگام ملیشه های قذافی خواهد انجامید و قذافی باید در دور و یا نزدیک آمادهٔ حسابدهی به ملت لیبیا باشد که طی چهل و دو سال حکومت خودکامهٔ خود، بر آن ها تجربهٔ استبداد را کرده است.

حرف آخر هم این که حکام راه زوال و نابودی را می پیمایند و ملت ها اند که با اتکا به خودی خود در درازی زمان می مانند و پیروزی از آن ها است.

جمعیت می خواهد تمام برنامه های زندگی بر اساس هدایات الهی صورت بگیرد

جلسهٔ مشورتی مجمع عمومی جمعیت اسلامی افغانستان با اشتراک صدها تن از هواخواهان جمعیت اسلامی افغانستان روز پنجشنبه تاریخ ۲۶ حوت سال روان در منزل احمدضیاء مسعود معاون پیشین ریاست جمهوری برگزار گردید.

همایش مقدماتی با اهداف راه اندازی رویکردهای جدید، در ساختار جمعیت اسلامی و مشوره دهی، علماء، زنان و جوانان در چگونگی این ساختار، راه اندازی شده بود.

استاد ربانی رهبر جهاد و مقاومت مردم افغانستان، طی سخنرانی، حضور جمعیت اسلامی را در تحولات سیاسی کشور طی سه دههٔ گذشته بر شمرده گفت: جمعیت اسلامی افغانستان در بحرانی ترین شرایط در زمانی که سایهٔ شوم و هولناک دیو سیاه کمونیزم در کشور محسوس بود، مبارزات خود را ادامه داد.

استاد نقش جوانان، فرهنگیان و علمای دینی را که از بطن دانشگاه ها و مدارس دینی برخاسته بودند، در پیروزی و سمت دهی مبارزات سیاسی برجسته دانسته، تصریح کرد که، این ها بودند که چون آتش در نیستان راه خود را باز نمودند و با خون سرخ خود نمادهای ایثار و شهادت را رقم زدند و هرگز تسلیم زور و استبداد نشدند.

استاد ربانی یکبار دیگر مسوولیت های جوانان را در شرایط کنونی با اهمیت خواند و تاکید کرد که تحولات تاریخی به صورت یکسان به میان نمی آید، بلکه مراحل مختلف را پشت سر می گذراند و در سیر هر تحول تنها سازمان های مؤمن، عناصر مؤمن و متعهد هستند که با هدفمندی کامل هر نوع تحول را سمت و رهبری می کنند.

رهبر جهاد مردم مسلمان افغانستان جوانان را تشجیع نمود و افزود که، نباید تحولات ما را سمت و سو بدهد، بلکه این ما باشیم که تحولات را به سوی اهدافی که خودمان داریم باید سوق بدهیم و از آن در راستای اهداف و برنامه های دینی و ملی مان استفاده نمایم.

رئیس شورای عالی صلح، جمعیت را یک جریان پرقدرت سیاسی دانست و تصریح کردکه، گروه های دیگری مانند حزب اسلامی، دعوت اسلامی که امروز به شکل های مختلف فعالیت دارند همهٔ این جریان ها زمانی در دامان جمعیت رشد کرده بودند. وی اظهار امیدواری نمود که جمعیت اسلامی در صدد است، تا در آیندهٔ نزدیک یک جنبش پرقدرت سیاسی را با همیاری وهمکاری سایر همسنگران خود آغاز نماید و در تحولات سیاسی کشور رول عمده را داشته باشد.

استاد با اشاره به بحران های داخلی تصریح کرد که، افغانستان تافتهٔ جدا بافته از دنیا نیست، بلکه به عنوان جزء از خانوادهٔ بین المللی می باشد.

استاد در بخشی دیگری از سخنانش افزود: حزب سیاسی مجموعهٔ افرادی است که به خاطر گرفتن قدرت سیاسی مبارزه می کند، اما جمعیت نه تنها به خاطر قدرت سیاسی مبارزه می کند، بلکه این حزب می خواهد تمام برنامه های زندگی بر اساس هدایات الهی صورت بگیرد.

استاد خطاب به حاضران گفت: ما باید از دانش و فن آوری های نوین جهانی استفاده کنیم، حکمت و دانش را بر اساس گفته های پیامبر اکرم(ص) "الحکمه الضالهٔ المؤمن" سرمایه های گم شدهٔ خود بدانیم.

> **رهبر جهاد مردم مسلمان افغانستان جوانان را تشجیع نمود و افزود که، نباید تحولاتی ما را سمت و سو بدهد، بلکه این ما باشیم که تحولات را به سوی اهدافی که خودمان داریم باید سوق بدهیم و از آن در راستای اهداف و برنامه های دینی و ملی مان استفاده نمایم.**
>
> ***
>
> **برای رفتن به سمت دادخواهی و عدالت طلبی باید از ابتکار ملی و نهادینه سازی احزاب قدرتمند سیاسی بهره برد.**
>
> ***
>
> **جمعیت اسلامی در صدد است، تا در آیندهٔ نزدیک یک جنبش پرقدرت سیاسی را با همیاری وهمکاری سایر همسنگران خود آغاز نماید و در تحولات سیاسی کشور رول عمده را داشته باشد.**

رئیس شورای عالی صلح در ارتباط به تلاش های صلح گفت: فرهنگ صلح طلبی در نزد جمعیت اسلامی افغانستان از عمده ترین مؤلفه های بوده است که در طول مبارزات سیاسی خود همواره به آن ارج گذاشته است.

استاد با اشاره به آتش بسی که میان شهید احمد شاه مسعود با روس ها در زمان جهاد، تلاش های صلحخواهانه با حکمتیار و در بعدها با طالبان در دهه هفتاد صورت گرفته بود، اشاره نموده، تصریح کرد: علی الرغم پرسش ها و اعتراض ها راجع به تلاش های صلح، جمعیت با درک شرایط و اوضاع بحرانی، خواهان آن است که دیگر مردم ما شاهد ریختاندن خونی در این سرزمین نباشند.

استاد افزود: تلاش های صلح امروز به دست مجاهدین صورت می گیرد، گفتمان صلح به این خاطر نیست که یک بار دیگر فرهنگ جهل و استبداد در این کشور حاکم شود، بلکه به خاطر آن است که دیگر شاهد صحنه های خونین در کشور نبوده باشیم.

رئیس شورای عالی صلح گفت: تلاش های زیاد صورت گرفته است که ما را به آینده امیدوار می سازد، اما رسیدن به اهداف آنقدر کار ساده و آسان نیست. به نظر استاد جنگ آسانتر نسبت به صلح است، زیرا در جنگ دشمن و سنگر مشخص است، اما در صلح دست ها مختلف است و بازی های گوناگونی صورت می گیرد که پیروز شدن به آن، حوصله مندی زیادی را می طلبد.

احمدضیا مسعود معاون پیشین ریاست جمهوری، که این محفل به ابتکار او برگزار شده بود، گفت: بازسازی جمعیت اسلامی افغانستان در شرایط کنونی فرصتی است تا تمام مردم به صورت مساویانه در محتوا و بستر جمعیت نقش برازنده را ایفا نمایند.

مسعود گفت: جمعیت اسلامی یک حزب سیاسی است که همواره در تحولات سه دههٔ اخیر قربانی های بی شماری را به خاطر نجات کشور انجام داده است.

وی با اشاره به این که جمعیت محور جهاد و مقاومت مردم افغانستان بود، گفت: با وصف این همه تلاش ها، قدرت سیاسی طی سال های اخیر به کسانی تعلق گرفت که در مبارزات سیاسی و نظامی ضد اشغالگران روسی و طالبان سهمی نداشتند.

وی بی عدالتی را در جامعهٔ افغانستان یک مرض خطر ناک توصیف نمود و تصریح کردکه، برای رفتن به سمت دادخواهی و عدالت طلبی باید از ابتکار ملی و نهادینه سازی احزاب قدرتمند سیاسی بهره برد.

وی با انتقاد از اوضاع سیاسی فعلی گفت: وضعیت به وجود آمده. که دولت نتوانسته است قناعت مردم را در بخش های مختلف برآورده سازد و با گذشت هر روز بحران بی اعتمادی را اضافه تر نموده است.

در همایش پنجشنبهٔ گذشته، سخنرانان دیگری به ابعاد مختلف قضایای سیاسی، مسوولیت ها و راهبردهای جمعیت در گذشته و آینده اشاره نمودندکه هر کدام درجای خود از اهمیت و جایگاهی خاصی برخوردار بود.

مباحثی پیرامون ادیان شناسی تطبیقی

سیری در ادیان رایج جهان

(سید احمد اشرفی)

لائوتسه کتابی دارد تحت عنوان تائوت توکینگ که تا امروز در میان پیروانش کتاب مقدس دین تائو تلقی می شود. تألیف این کتاب توسط لائوتسه تخلف آشکاری از گفتار خودش که به ترک مطالعه و تحصیل علم دعوت می کند، محسوب می گردد.

آیین تائو به تواضع فروتنی و بی آزاری فرا می خواند. به صلح و دوستی توصیه می کند و جنگ و استفاده از اسلحه را جائز نمی داند. به عقیدهٔ لائوتسه نیکی و بدی هر دو را به احسان و مهربانی باید پاسخ داد بر خلاف کنفوسیوش که نیکی را به احسان و بدی را به عدالت پاسخ می دهد.

در چین هر کی مایل به انزوا و گوشه گیری و زندگی انفرادی باشد به کیش تائو و هر که راغب به سیاست و زندگی اجتماعی و کار و فعالیت باشد به آیین کنفوسیوش می پیوندد.

جاپان:

فرهنگ جاپانا بر اساس سه فلسفهٔ دینی استوار است: آیین شینتو که دین رسمی جاپان است، و بیش از نیمی از جمعیت آن کشور پیروی آن می باشد، و کیش های وارداتی بودایی، و کنفوسیوش مذهب بوایی از نگاه تعداد پیرو، بعد از مذهب شینتو قرار دارد، اما مذهب کنفوسیوش به عنوان یک دین پیروان چندانی ندارد، ولی تعالیم اخلاقی آن با افسانه های شینتو و تعالیم بودایی در هم آمیخته، سهم فعالی در بافت فرهنگی جاپان گرفته است.

بنا به گفتهٔ کازو او اوسومی پروفیسور تاریخ جاپان در دانشگاه مسیحی دخترانهٔ توکیو:« اغلب مردم جاپان به خصوص شهر نشین ها از نگاه نظری خود را دارای معتقدات دینی نمی دانند، و ادعای می کنند که توجه بسیار اندکی به دین دارند. اما از نگاه واقعی همگی براساس سنن و عادات دینی مختلف و متنوع عمل می کنند. در جشن های سال نو مطابق به عنعنات دین شینتو به عبادتگاه ها می روند و در جشن ارواح که هرساله در نیمهٔ تابستان برگزار می شود به زیارت قبور اجداد و اسلاف می شتابند. و بسیاری از آنان تعویذ هایی از معابد شینتو و بودایی به دست می آورند و با خود حمل می کنندن و بدین باورند که این تعویذ ها آنان را از حوادث ترافیکی نگه می دارد، و در امتحانات مکتب برای شان کامیابی می آورد. در جاپان هم اکنون مراسم ازدواج بر اساس سنت های شینتویی و مراسم دفن بر مبنای تقالید بودایی انجام می پذیرد.»

امروز در کشور جاپان که مساحت آن کمتر از مساحت ایالت کالیفورنیای آمریکاست، ۱۵۵۰۰۰ معبد شینتویی و بودایی وجود دارد.

آیین شینتو:

آیین شینتو مجموعه است از خرافات و افسانه های ملی جاپان که بر اساس آن ارواح نیاکان، و پدیده های طبیعت، و جانوران توتمی را مورد پرستش و نیایش قرار می دادند. افسانه های مذکور قبل از ورود کیش بودایی به جاپان، با وجود سابقه طولانیش کدام نام خاص و عنوان معینی نداشت اما بعد از انتشار کیش بودایی، جاپانی ها نام شینتو یعنی راه خدایان را بر او نهادند، تا با نام و عنوان مشخص بتواند جلو رواج و شیوع بوداییگری را بگیرد.

نوروز میلاد طبیعت

ت– ثامر

یکـی از مراسـم برجسـته و مهـم نـوروزی در افغانسـتان میلهٔ گـل سـرخ اسـت کـه بـه شـکوهمندی اول بهـار مـی افزایـد و همـه سـاله آن را در یادهـا زنـده نگهمیـدارد، نـه تنهـا تعـدادی از مـردم افغانسـتان از گوشـه و کنار کشـور بـرای پـذیرایی از میلـه عنعـوی نـوروز ـ کـه در جـوار در آرامگـاه خلیفـه چهارم اسلام برگزار مـی شـود ـ مـی شـتابند بلکـه، هواخواهـان نـوروز از کـشـورهای همسایه نیز اشـتراک مـی نماینـد. میلـهٔ گـل سـرخ بـا برافراشـتن جهنـدهٔ مـولا در شـهر مزار شریف توأم است.

جشن نـوروز از جملـه جشـن هـای بزرگـی اسـت کـه از روزگـاران قـدیم در نخسـتین روز، از نخستین مـاه سـال خورشـیدی، آنگـاه که روز و شـب برابـر گـردد، آغـاز و آن را بـه نـام هـای مختلـف، جـشن بهـار و میلـهٔ دهقـان نامیـده انـد. از نـوروز در افغانسـتان و ایـران و تاجکسـتان و شـماری کـشورهای دیگر با پیشینهٔ طولانی از سالیان متمادی تا حال بزرگ داشته مـی شـود. و ایـن جشـن ریشـه در اعمـاق تـاریخ چنـدین هـزار سـاله داشـته، بنـا بـر قـدامت تـاریخی، گـاهی بـا افسانه ها و اسطوره ها گره خورده است.

شـماری از دانـشمندان و پژوهـشگران آن را به (یمـا) و یـا (جمـشید) شـاه بـزرگ بلخ یا بخدی و باختر نـسبت مـی دهنـد و معتقـد انـد کـه ایـن جمـشید پادشـاهی پیـشدادی بـوده کـه نـوروز باسـتانی را بـرای بـار اول برگـزار نمـوده و آن مـصادف بـا جلـوس او برتخت پادشاهی بـوده اسـت. جمـشید، آیـین قـدیم را کـه در اثـر تـرویج سـتاره پرسـتی متـروک گردیـده بـود دوبـاره احیـا و اشـاعه نمود. احیای آیین قـدیم کـاری خیلـی بـزرگ بـه نظـر آمـد و آن روز را کـه روز تـازه ای بود، جشن عظیم برپا کردند.

مقارنـت نـوروز بـا جـوانی طبیعـت و رایـج شـدن تـدریجی آن در دارای تـاریخ و گـسترش دامنـهٔ آن در سراسـر خلافـت نـشین اسـلامی، نـوروز را مـورد توجـه و احتـرام خلفـا قـرار داد. بـه ویـژه کـه آیـین هـای گـشایش خـراج، بـاج در همـین روز صورت می گرفت.

نخـستین بـاری کـه نـوروز در دورهٔ اسـلام شکوه و بزرگـی خـود را بـاز یافـت، دورهٔ اول عصر عباسی بـود کـه از جملـه جشـن هـای عمومی بـه شـمار رفـت. هنگـامی کـه مـردم خراسـان قـدیم دیـن مقـدس اسـلام را پذیرفتنـد بنـا بـر تـداول تقـویم قمـری کـه مبـداء خـود را از هجـرت پیـامبر اکـرم صـلی الله علیـه وسـلم مـی گرفـت، اغـاز سـال ماهتابی بـه محـرم الحـرام برابـر مـی شـد و نخـستین دهـهٔ آن، روزهـای سـوگ و ماتـم بود، لذا مناسبتی بـا سـرور و شـادی نداشـت.

از همـین رو نـوروز مـدتی از شـکوه پارینـه اش بـاز افتـاد. هرچنـد بکلـی متـروک نـشد. امـا بـا جلـوس جـلال الـدین ملکـشاه سـلجوقی (۳۷۵) برتخـت پادشـاهی، روز اول حمـل کـه روز تکیـه زدن او بـر اریکـهٔ سلطنت بـود، بـه پیـشنهاد دانـشمندان جـشن گرفتـه شـد و از آن روز بـه بعـد، هرسـال روز نوروز، جشن ملی و عمومی اعلان گردید.

زیبـاترین و دل انگیزتـرین وصـف بهـار و تهنیت جـشن نـوروز در اشـعار شـعرای عهـد عزنوی هماننـد: فرخـی، عنـصری، مختـاری، منـوچهری و مـسعود سـعد سـلمان و امثـال ایشان دیده می شود.

اکادمیـسن عبدالاحمـد جاویـد، استاد فقیـد دانشگاه کابل بر ایـن بـاور است کـه، نـوروز با آن که جـشن مردمـی اسـت، امـا بـا هـیچ کـیش و آئینـی ارتبـاط نـدارد. بـه عقیـدهٔ ایـشان زمینـهٔ مـشترک معنـایی بـا واژهٔ "سـور" بـه مفهـوم جـشن و بـزم و مهمـانی دارد.

نـوروز آیـین هـا و مراسـم زیـادی دارد. یکی از آیـین هـای نـوروزی کـه ویژگـی خاصـی دارد، تهیـهٔ سـفرهٔ هفـت سـین است. ایـن کـه ایـن رسـم از چـه زمـانی تـداول یافـت و مـروج گـشت، معلـوم نیست.

ابوریحـان بیرونـی در کتـاب معـروف خـود (آثـار الباقیـه) مـی گویـد: "هـر شخص از راه تبـرک بـه ایـن روز طـشتی جو کاشت، سـپس ایـن امـر بـر آریاییـان پایـدار بمانـد کـه روز نـوروز کنـار خانـهٔ، هفـت صـنف از غـلات بـر هفـت اسـتوانه بکارنـد..." و از رویـیدن غـلات بـه خـوبی و بـدی زراعـت و حاصـل سـالیانه حـدس بزنند، اما بـه حـرف اول غلـه هـا اشـارتی نکرده است. کـشاورزان بـدین بـاور بودنـد کـه، آن گونـه هـای انتخـاب شـده در آن سال، بار و حاصـل فـراوان خواهـد داشـت و بالیـدن هریـک را بـه فـال نیـک مـی گرفتند.

استاد جاویـد در کتـاب "نـوروز خـوش بـین" بـدین بـاور اسـت کـه بـه مـرور زمان یـک نـوع تنـاوب و انتقـال از هفـت غله به هفـت میـوه صـورت گرفتـه اسـت. "شاید بـه مـرور زمـان ایـن بـه صـورت هفـت سین درآمـده، چـون از غلـه و چـوب و سبزه و گـل نتوانـستند هفـت چیـز کـه نـام شـان بـا حـرف سـین شـروع شـود، یعنـی هفـت سـین پیـدا کنـند. بناچـار سـرکه و سـیر بـدبو را در کنـار سـنبل خوشـبو گذاشـتند کـه نـشانه یـی غیـر طبعی بودن آن است."

در افغانـستان هفـت میـوهٔ خـشک را بـه جای هفت سـین، چنـد روز پـیش از نـوروز در آب می گذارنـد و ایـن میـوهٔ ترکـرده را هـم خـود صـرف مـی کننـد و هـم بـه مهمانان عرضه می نماینـد. از آیـین هـای دیگر نـوروزی تهیـهٔ سـمنک اسـت کـه از سـالیان متمـادی بدینـسو در افغانـستان عمومیت دارد و بـه عقیـدهٔ عامـه، نـه تنهـا نـذر برآمـدن حاجـت هـا و مرادهاسـت، بلکه باخود برکـت و خیـر بـه ارمغـان مـی آورد. سمنک طـی مراسـم خاصـی تهیـه و بـه عنـوان غـذای نـوروزی پیـشکش دوستان می گردد.

نـوروز بـا وجهـه و رنـگ محلـی در سراسـر افغانـستان برگـزار مـی شـود و مردم در امـاکن تـاریخی و زیارتگـاه هـا و جاهـای مـشهور گـردهم مـی آینـد، غـذا مـی پزنـد و مـی خورنـد و بـه شـادی و سـرور مـی پردازنـد. عـلاوه بـرآن، سـرگرمی هـای ورزشـی چـون: بزکـشی، کشتی گیری، اتن ملـی، نیـزه بـازی، تـوپ دنـده بـازی، کاغـذپران بـازی، داربـازی و ریـسمان بـازی در بـین ملیـت هـای مختلف افغانستان عمومیت دارد.

یکـی از ویژگـی هـای نـوروز، زدودن ناپاکی هـا و پلیـدی هـا از محـیط زیـست اسـت. در ایـن ایـام خانـه هـا را پـاک و ناپاکی ها را می زدایند، شیشهٔ پنجـره هـا را پـاک و رختخـواب هـا را د رآفتـاب مـی گسترانند، در صورت ممکـن لبـاس نـو بـه تـن مـی کننـد. همـان گونـه کـه طبیعـت لباس نو به بر می کند، انـسان هـا نیـز بـه تبعیـت از طبیعـت لبـاس خـود را نـو و یـا اقلاً پاک می کنند.

تجدیـد دیـدار بـا خویـشاوندان و اقـارب، زدودن کـدورت هـا، آشـتی کـردن، معـذرت خواسـتن و نـادم بـودن از عملکردهـای زشـت و نـاروا در برابـر یکـدیگر و امثـال ایـن هـا را در روزهـای عیدین و سال نـو بیـشتر از دیگـر اوقـات، می توان دریافت کرد.

همچنـان یکـی از کارهـای مهمـی کـه در بهـار بایـد انجـام بـدهیم نهـال شـانی اسـت امـا بـا نهـال شـاندن کارمـا تمـام نمی شود، آنچه کـه مهمتـر و اساسـی تـر بـه نظـر مـی رسـد نگهـداری و حفاظـت آن است.

نکته یـی مهـم دیگـر کـه بـه آن توجـه شـود ایـن اسـت کـه، خـانواده هـا و نهادهـای تعلیمـی بایـد بـه کودکـان و نوجوانان ضـرورت نگهـداری نهـال هـا را چـه در خانـه و مکتـب و مکـان هـای تفریحی و جوار سـرک هـا، تفهـیم نماینـد که این ساخه های نـو قامـت بـر افراختـه را نـشکنانند و در حفاظت آن بکوشند.

آب و هـوا، درخـتان و گیاهـان، غـذاها و میوه‌ها و بـه طـور کـل طبیعـت و محـیط زیـست، نقـش بزرگـی در زنـدگی انـسان و حیـوان دارنـد، کـه بـا داشـتن محـیط سـالم و آب و هـوای تـازه، انـسان شـاد می شـود و ایـن شـادمانی باعـث سـالم بـودن انـسان مـی گـردد و باعـث رشـد اسـتعداد و شـگوفایی و توسـعه و پیشرفت خود و کشور می شود.

در بهـار، مـا بایـد در پهلـوی شـاداب سـاختن طبیعـت و محـیط زیـست، بـه شادابی جامعـه و زنـدگی بـاهمی خـویش نیـز توجـه کنـیم و همچنانکـه بایـد طبیعـت مـا سـالم و شـاداب و سرسـبز

استغنا

پیوسته به گذشته

عبدالقیوم

در این فرصـتی کـه مـصروف نگاشـتن مطـالبی در بـاب «اسـتغنا» هـستم، تلویزیون «نگاه» ـ که از کابـل نـشر مـی شـود ـ بـه نـشر گزارشـی پیرامـون زندگی آبرومندانهٔ پیر مردی هشتاد سـاله بـه نـام «بابـه شـیر» پرداخـت. بابـه شـیر بـا کراچـی دسـتی بزرگـی از صـبح تـا شـام مـصروف انتقـال اجنـاس و کالا های مردم از یک جـا بـه جـای دیگـر در شـهر کابـل اسـت او بـا نـشاط تر از یک انـسان جـوان کـار مـی کنـد و از زنـدگی اش راضـی بـه نظـر مـی رسد. راضی به آن دلیل که قطـره هـایی از آبـرویش بـرای طلـب و بـه گفتـهٔ خـودش گـدایی سـپری نـشده و او معتقـد اسـت تـا پـای جـان بـه پـذیرفتن ذلت دریـوزه گـی تـن در ندهـد. خـدا، بـه آن دسـت از رسـانه هـایی کـه بـه پخش بر نامه های ارزش زایی می پردازند توفیق بیشتر نصیب فرماید.

و بـه آنعـده از کـسانی کـه بـا وصـف داشـتن نیـروی کـار، بـه گـدایی مـی پردازنـد، هـدایت نـصیب فرمایـد، تـا همـت بابـه شـیر هـای هـشتاد سـاله را برای خود نمونه قرار دهنـد و بـه حفـظ آبـرو و عـزت و رسـتگاری نایـل آینـد و به این حقیقت والا فهم بگمارند:

پی یک لقمه نان در مها نسرای عالم حاجت
هوس تا دست شوید آبرو ها ریختن دارد!

با مشکلات و سختی و فقـر سـاختن و صـبور بـودن بـه مراتـب آبرومندانـه تر از سوال کردن و دست حاجت به سوی کسی دراز کردن است.

کلفت چین نکشد کوتهی دامن فقر
گل آزادی این باغ نچیدن باشد

و یا:

نکشودن لبت از حیا چمنی است غنچهٔ مدعا
به طلب تغافل اگر زند گهرت دهد صدف غرض

داشتن چنین ارادهٔ قـوی و همـت والا بـرای پیرمـردی چـون بابـه شـیر، نـه تنها قابـل تقـدیر اسـت، بلکـه فراتـر از آن درس بـزرگ و یـک شـهامت کـم نظیـر اسـت. گویـا او شـاگرد آموزگـار بـزرگ انـسانیت حـضرت رسـول اکـرم صلی الله علیه وسلم اسـت کـه امـام بخـاری (رح) حـدیثی را در صـحیح خـود چنین نقل می کند:

«حـاکم بـن حـزام نـزد رسـول اکـرم (ص) آمـد و چیـزی خواسـت. رسـول خدا خواسته اش را برآورده ساخت، امـا مطالبـات حـاکم بـه آخـر نرسـید و بی در پی چیزی در خواسـت مـی کـرد و پیـامبر اکـرم صـلی الله علیـه وسـلم هم هرچه او می خواست، برایش می داد و نهایت فرمود:

«این دنیا شیرین و زیبا و سرسـبز اسـت، ممکـن اسـت اکثـر فریفتـهٔ جاذبـه های آن شوید و ناکـام بمانیـد. آنچـه بـدون مطالبـهٔ تـان بـه شـما داده شـود، مبارک است؛ و اگـر بنـا بـه درخواسـت خـود شـما داده شـد، بـاری بـر دوش تان قرار می گیرد و شما زیر منت مـی مانیـد؛ پـس مبـادا چنـین طلـب کنیـد! بعـد هـا ایـن شـخص در تنگنـا قـرار گرفـت، امـا نـه حـضرت ابـوبکر و نـه حضرت عمر رض نتوانـستند او را بـه گـرفتن چیـزی نـه تنهـا از مـال صـدقه و زکات، بل از «خمس» مال غنیمت نیز بقبولانند.

او می گفت: نه خیر! و از گرفتن آبا می ورزید:

می بینم کـه ارشـاد گهـر بـار پیـامبر گرامـی (ص) چقـدر زود و عمیـق بـه روان مخاطـب تـأثیر مـی انـدازد؛ حینـی کـه ایـن حـدیث مبـارک از نظـرم گذشت بیتی از ابوالمعانی به یادم آمد که گفته است:

مال و جاهت شد مکرر بعد ازین دل جمع دار
یک دو روز ای بیخبرگو حرص، ناخشنود باش

در همـان اثنـا تعبیـر حـافظ کـه مـی گویـد: «**در پـس آئینـه طـوطی صفتم داشته انـد**» تائیـد کـردم «شـاعر بـا تزکیـهٔ روح و صـفای بـاطنی، مـی توانـد زمینـه ادراکـات روحـی و معنـوی را در وجـود خـویش فـراهم سازد.»

بیـاییم بـه منظـور پربـارتر و شـیرین تـر و در عـین متبـرک شـدن بحـث اتکـای خـود را بیـشتر بـه رهنمودهـای حـضرت بـسازیم کـه حکـم روشـنی پرتو خورشید در رهگذر تاریک زندگانی را بر ما دارد.

امام مسلم و ابوداود از عوف بـن مالـک نقـل مـی کننـد: عـوف ابـن مالـک می گوید: روزی محضر پیـامبر اکـرم (ص) وارد شـدیم کـه تعـداد مـا را جمعـاً هشت یا نه نفـر تـشکیل میـداد. انحـضرت بـه مـا فرمـود: «بیعـت کنیـد!» و پرسیدیم: ای رسول خدا! برای چه بیعت کنیم؟

فرمود: بیعت کنید کـه خـدا را عبـادت کنیـد و چیـزی را شـریک او نـسازید، و نماز پـنج وقـت را بـا تمـام و کمـال ادا کنیـد **و از انـسان هـا چیـزی نخواهید!** هنگام گفـتن جملـه اخیـر صـدایش را خیلـی پـائین کـرده بـود و گویا تلاش می کـرد تـا کـسی نـشنود. معلـوم بـود کـه نمـی خواسـت کـسی بشنود احتمال مـی رفـت در صـورت شـنیده شـدن، باعـث بـه حـرج افتـادن صحابه کـرام گـردد. بـرای رسـول خـدا در برابـر اصـحاب، بـسیار حـساس بودند.

سال هـا سـپری گردیـد و بـسیاری از ایـن انـسان هـا بـا فقـر و تنگدسـتی مواجه گـشتند، امـا چنـان بـه تحـویل نگـرفتن چیـزی از دیگـران حـساس و پایبنـد بودند که حتی اگـر قمچـین شـان بـر زمـین مـی افتـاد و آن هـا سـوار اسـب می بودنـد، از کـسی کـه در نـزدیک بـود، نمـی خواسـتند قمچـین را بـه دسـت شان بدهد، چون این را نیز نـوعی تـسئل مـی شـمردند، لـذا خـود پـائین مـی شدند و آن را مـی گرفتنـد. (مـسلم، زکـات ۱۰۸، ابـوداود، زکـات ۳۷) و شـاید پـس از سـپردن آن عهـد و پیمـان، حتـی یـک گـیلاس آب هـم از کـسی نخواسته اند.

(مثال هایی از نظام تربیتی پیامبر صلی الله علیه وسلم ـ نور جاودان)

طالبان، جنگ و سخنان پتریوس

وحید مژده

(AFP)

جنرال دیوید پتریوس فرماندۀ نیروهای امریکا و ناتو در افغانستان اخیرا در گزارشی به کنگرۀ امریکا گفته است که طالبان در افغانستان در جنگ شکست خورده و از مناطق تحت کنترول شان بیرون رانده شده اند. به همین دلیل در عملیات آنان کاهش به عمل آمده است. البته پتریوس به این نکته نیز تاکید کرد که این پیروزی شکننده است و می تواند با گرمتر شدن هوا معکوس گردد. این اظهارات جنرال پتریوس پس از آن اظهار می شود که بعضی از اعضای کنگرۀ امریکا پیروزی در جنگ افغانستان را ناممکن خوانده اند.

اینکه طالبان در این اواخر کمتر به کمین و جنگ های روباروی پرداخته اند می تواند ناشی از سرمای ناشی از فصل زمستان باشد. در طول ده ها سال جنگ در افغانستان جنگجویان عادت کرده اند تا در فصل سرما کمتر در میدان جنگ ظاهر شوند که به علت نبود پوشش گیاهی، امکانات ستر و اخفا کمتر و امکان تلفات شان بیشتر است اما همانگونه که شاهد بودیم، طالبان در فصل زمستان هم فعال باقی ماندند و همه روزه تلفاتی را بر نیروهای خارجی و افغان وارد کردند.

اکنون حدود ده سال پس از سقوط طالبان و حاکمیت امریکا بر این کشور، چالش های دشوار جنگ با طالبان چهرۀ خویش را نمایان ساخته و در اروپا و امریکا ذهنیت ها در مخالفت با جنگ در افغانستان به صورت روزافزون روبه افزایش است.

جنرال استانلی مک کریستال فرماندۀ قبلی نیروهای امریکا و ناتو در افغانستان برای جلوگیری از شکست در این جنگ، پیشنهاد اعزام ده ها هزار سرباز جدید را به افغانستان نمود که همین مسئله توانست در ظاهر از شکست نیروهای ناتو در افغانستان جلوگیری نماید اما اگر بخواهیم با دید دقیق تر توان رزمی دوطرف را در عمل مورد ارزیابی قرار دهیم، به این نتیجه می رسیم که ادعای پیروزی ناتو در برابر طالبان زیاد دقیق نیست. طالبان هرچند تلفات زیاد داده اند اما همانگونه که خصلت جنگ های چریکی است، آنها در ظاهر از صحنه غایب شده اند و با بهتر شدن موقعیت شان مجددا برخواهند گشت. اگر یک جنگ نتواند روحیۀ دشمن را درهم بشکند ویا انگیزه را در ذهن آنها زیر سوال ببرد، شکست نظامی فقط می تواند طرف مقابل را به صورت موقتی از میدان بیرون نماید اما انگیزه برای جنگیدن، آنها را مجددا به میدان خواهد آورد. دلیل این امر را جنرال مک کریستال در ارائۀ استراتژی جدید خویش بعد از به قدرت رسیدن اوباما بیان کرد و گفت که این جنگ بار ایدئولوژیک دارد.

اظهارات جنرال پتریوس در مورد آمادگی آغاز خروج نیروهای خارجی در سال ۲۰۱۱ در شرایطی اظهار می شود که طبق یک سروی از جانب روزنامۀ واشنگتن پوست و شبکۀ تلویزیونی (ای بی سی)، هفتاد وپنج درصد از مردم امریکا مخالف ادامۀ جنگ در افغانستان اند. ۶۶ درصد از مردم امریکا به این باور اند که این جنگ که در مدت ده سال به نتیجه نرسید، در آینده نیز حاصلی نخواهد داشت.

در حالی که قرار است رئیس جمهور کرزی در آغاز سال جدید خورشیدی، نام مناطقی را که باید انتقال قدرت از آنجا آغاز گردد اعلام نماید، تغییر در تاکتیک های طالبان نگرانی های زیادی را به خصوص در میان مردم غیرنظامی موجب شده است.

در حالی که رهبری طالبان با نشر پیام های تند علیه نیروهای خارجی به خاطر کشتار غیرنظامیان، این عمل را تقبیح می نماید، اما به نظر می رسد که جنگجویان طالب در مناطق خاصی از افغانستان به این خواست توجهی ندارند. آیا دلیل این امر "خارج شدن تعدادی از جنگجویان طالب از فرمان رهبری" نیست؟

به نظر می رسد که تاثیرات دستگیری ملا برادر در اوایل سال ۲۰۱۰ توسط پاکستان، اینک در حال ظاهر شدن است.

ریاست امنیت ملی افغانستان دریک کنفرانس مطبوعاتی ضمن اینکه از دستگیری عده یی از جنگجویان خارجی وابسته به القاعده خبر داد از این نکته نیز ابراز رضائیت نمود که در اثر فشارهای طیارات بی پیلوت در وزیرستان، افراد القاعده به افغانستان پناه آورده اند و فشارهای نظامی بر طالبان در داخل افغانستان موجب شده تا آنها از صحنۀ نبرد فرار کنند و به پاکستان پناه ببرند. این وضع موجب شده تا میان طالبان دو دستگی و اختلاف به میان آید.

اینکه فشارهای نظامی موجب اختلاف در میان طالبان شده باشد سخن جدیدی است که در گذشته چند دستگی و اختلاف حتی بعد از شکست شان در سال ۲۰۰۱ نیز دیده نشد. در آن زمان با وجود تلفات شدید انسانی، کشته شدن هزاران طالب در شمال افغانستان و سرنگونی نظام طالبان، تضعیف نشد. اما مسایل دیگری موجب گردید تا به تدریج نوعی بی برنامگی در میان فرماندهان محلی طالبان دیده شود. یکی از این عوامل را می توان دستگیری ملا عبدالغنی برادر دانست.

درسال ۲۰۰۳ که نخستین حملات طالبان آغاز شد، از ملا برادر به عنوان سازماندۀ قیام مجدد طالبان نام برده می شد. با ابتکار ملا برادر بود که تاکتیک های رزمی طالبان تغییر کرد و افرادی غیر از طالبان مدارس هم به صف آنان راه یافتند. از این دوران به بعد، سایت های انترنتی طالبان ملا برادر را معاون تحریک طالبان معرفی می کرد. به عبارۀ دیگر ملا برادر بعد از ملا محمد عمر مهمترین شخصی بود که در تصمیم گیری های بزرگ طالبان نقش و اثر داشت. او رئیس شورای عالی طالبان بود که تصمیم در موارد نظامی، سیاسی و مالی این تحریک و تعیین فرماندهان نظامی و مسئولین طالبان در سایر بخش ها را به عهده داشت.

او سیستمی را ایجاد نمود که مردم عادی بتوانند شکایات شان از فرماندهان طالبان را به مرکز برسانند و به میان آوردن "محاکم سیار" یکی از ابتکارات وی بود.

در افغانستان برنامۀ عمل و مرام گروه های سیاسی و تشکل های نظامی تا حد زیادی تحت الشعاع چهره ها و شخصیت های بارز این گونه گروه هاست و حتی در مواردی نقش این گونه چهره های بارز در عملکرد گروه ها و تشکل های سیاسی و نظامی نقشی بیشتر از برنامه و مرام این گروه ها دارد. در اکثر موارد این ابتکارات شخصی افراد است که می تواند عملکردها را سمت و سو بدهد و طالبان هرچند وابسته به گروهی ایدئولوژیک بوده و تجربه نشان داده که به خاطر هدف های شان جنگجویان جان به کف اند، اما نقش شخصیت ها در این گروه بسیار برجسته است. ملا عبدالغنی برادر از جملۀ همین شخصیت های تاثیر گذار بر رده های پائین این تحریک بود.

او برنامۀ طالبان را از القاعده جدا کرد و رابطه میان طالبان و القاعده را طوری تنظیم نمود که القاعده اجازه نیافت ص۶

غزنه در پنجمین اجلاس ...

جهان اسلام دانست. کشورهای عضو این سازمان می توانند نقطۀ تماس میان سه قارۀ آسیا، اروپا و آفریقا باشند و نیز به خاطر منابع عظیم طبیعی این کشورها، ایکو می تواند نقش مهمی در تحولات اقتصادی منطقه و حتی جهان بازی نماید به این شرط که اعضای آن واقعا قصد همکاری با همدیگر را داشته باشند.

به میان آمدن ایکو همانگونه که از نامش پیداست، گسترش همکاری های اقتصادی میان اعضای این سازمان است که قطعا به سه هدف مهم آن اشاره می شود:

اول: گسترش تجارت میان کشورهای عضو این سازمان از راه دسترسی آزادانه به بازارهای یکدیگر.

دوم: از میان برداشتن سیاست های غیرمنصفانۀ تجارتی از جمله کاهش موانع بر سر راه تجارت میان دول عضو در چهارچوب سیاست تعرفۀ ترجیحی ایکو.

سوم: تلاش در جهت به میان آمدن فضای مناسب و مساعد برای هر کشور عضو به منظور رشد متداوم اقتصادی به منظور بلند بردن سطح زندگی مردم.

در شمار همکاری های مهم منطقوی ایکو، تلاش مشترک برای دستیابی به بازارهای خارج از منطقه مورد توافق قرار گرفته است.

اما در کنار همکاری های اقتصادی، همکاری در زمینه های فرهنگی هم از مسایلی است که در چهارچوب پیمان ایکو به آن پرداخته شده است از جمله توافق شده است تا یک شبکۀ تلویزیونی مشترک افغانستان، ایران و تاجیکستان به میان آید که تاکنون نظر به دلایلی مجال پیاده شدن در عمل را نداشته است.

اما در پنجمین اجلاس وزرای فرهنگ ایکو در کابل، موضوع مهمی که مورد بحث قرار گرفت اعلام غزنه به عنوان پایتخت فرهنگی جهان اسلام از طرف یونسکو در سال ۲۰۱۳ بود. افغانستان تلاش دارد تا کمک های بین المللی را برای آماده ساختن این شهر برای چنین منظوری بزرگ جلب نماید. تاکنون در این رابطه کار اندکی صورت گرفته و وزارت اطلاعات و فرهنگ افغانستان به شدت نگران است که شاید در زمان موعود، شهر غزنی آمادۀ پذیرائی از مهمانان برای معرفی به عنوان پایتخت فرهنگی جهان اسلام نباشد.

دکتور رهین در سخنان خویش در مورد سابقۀ غزنی گفت که، غزنه و تمام گنجینه های باستانی و تاریخی آن متعلق به همه کشورهای منطقه می باشد و به گونه یی به همۀ جهان و بشریت متعلق است. وی به صدماتی که در دوران جنگ ها به این شهر وارد آمده است گفت که، غزنه نیاز به توجۀ همه دوستان دارد.

در این اجلاس، وزرای فرهنگ ایران و تاجیکستان و معاون وزارت فرهنگ پاکستان آمادگی کشورهای شان را برای کمک اعلام نمودند.

دوکتور محمد سعید حسینی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ایران نیز با ابراز حمایت کشورش از سهم گیری در بازسازی شهر غزنی، این شهر را پر افتخار ترین و کهن ترین شهر در منطقه خواند. دوکتور حسینی وعده داد که به زودی گروهی از متخصصین ایرانی را برای چگونگی کمک به احیای شهر تاریخی غزنی به افغانستان خواهد فرستاد. وی با اشاره به کارکردهای فرهنگی سازمان ایکو گفت، با موجودیت مشترکات و پیوند های فراوان که بین کشورهای این منطقه وجود دارد باید فعالیت های مشترک فرهنگی را گسترش داد.

دوکتور شاهرخ اسراری وزیر فرهنگ تاجیکستان نیز با توجه به بوازندگی شهر تاریخی و پرافتخار غزنی، از اعلام کمک ایکو برای احیای این شهر حمایت کرد او کشورهای همسایه را دارای مشترکات فراوان عنوان کرد و گفت که باید از راه فرهنگ و همکاری های فرهنگی، پیوندهای معنوی را دو باره با هم وصل کرد از سوی دیگر شیخ محمد طاهر معین وزارت اطلاعات پاکستان نیز در سخنرانی اش در این اجلاس، شهر غزنی را یگانه شهر تاریخی و خاستگاه شخصیت های بزرگ عنوان کرد و حمایت و همکاری کشورش را برای احیای این شهر ابراز داشت. اجلاس موسسۀ فرهنگی سازمان ایکو هر دو سال، یکبار به میزبانی کشورهای عضو برگزار می شود و در اجلاس اخیر، وزارت اطلاعات و فرهنگ افغانستان تلاش نمود تا کمک های کشورهای همسایۀ عضو ایکو را در کمک به غزنه جلب نماید اما اگر به عملکرد های کشورهای عضو ایکو در همکاری های اقتصادی با همدیگر که این سازمان به خاطر آن به وجود آمده است می نگریم، تجربۀ به دست آمده در این عرصه لااقل برای افغانستان مایوس کننده بوده است به خصوص موانعی که همسایه های افغانستان در بخش ترانزیت برای افغانستان به وجود آورده اند.

اگر کمک های آنان در بازسازی یا آماده سازی غزنی هم به همان شکل باشد، بهتر است حکومت افغانستان و به خصوص وزارت اطلاعات و فرهنگ از همین اکنون فکر دیگری برای آماده سازی غزنی نماید.

د تیر کال مهمو پیښو ...

او خـیـح او هـم پـه شـمال او لویـدیح کـې د مخـالفینو پـرخلاف دړانـه او اوږد مهـال عملیات هم پدې کال کې ترسره شو او په پایله کـې یـې زمونږ د هیـواد عـامو وګـړو تـه هـم زیـات زیـانونـه ور واوښـتل او د مخـالفینو لخـوا د جګـړې تکتیـک د میـداني جګـړې پـر ځـای اوس د سـرتیرو عملیـاتو لـوري تـه اوښتي: چې پـه خوست. جلال آباد. کنړ او کندز کې د ډیرو زیاتو تلفـاتو لامـل شـو او ددې جګړو او عملیـاتو پـه غبرګـون کـې د دولـت د مخـالفینو د سـرتیرو د عمليـاتو پـه نتيجـه کـی افغـان دولـت خپـل خینـي مهـم چـارواکي لکـه د ملـی امنیـت مرسـتیال ډاکتـر عبـدالله. قومانـدان سـید خیلـی او ...... لـه لاسـه ورکـړل او د جلالـ آبـاد د امنیـي قومانـدانی تکـره معـاون حـاجی امیرخـان لیوالـ سـخت ټپـي شـو او هـم د ملکـي تلفـاتو او معـصومو افغانـانو د شـهادتونو لاملـه د ولسـمشر کـرزي او ډیـرو دولتـي چـارواکو عکـس العملونـه دی حـد تـه ورسیدل چې ولسمشر کرزي پـه کنړ کې د یـو معـصوم تنکـی کـوچني د پـښی پـه غوڅیـدو خپـل درد داسـی څرګنـد کـړ او پـه دي الفـاظو سـره وغږیـد : چـي ! (پـه ډیـر درنـښت او آداب سـره غوښـتنه کـوم چـې نـور دې تـاتو پـه افغانـستان کـې خپـل عمليـات ودروي او ......) او هـم د جهـاد د دورې یـو سـتر قومانـدان اوسـنی وزیـر او د هـرات پخـوانی والـي اسـماعیل خـان پـه یـوه ډیـره درنـه غونـډه کـې د بهرنیـو خواکونو د وتلو غوښتنه وکړه

د تیـر یـو کـال پـه دوران کـې بلـه مهمـه پیـښه د پارلمـاني تـاکنو ترسـره کیـدل وو چـي لـه درغلیـو او قـانون څخـه لـه سـرغړاونې ډك انتخابـات وو او پکـې د ترسره شوو درغلیو او تقلباتو لاملـه لاتـر اوسـه هـم د کامیـاب اعـلان شـوو او معترضـو کاندیـدانو د نانـدریو بهیـر ادامـه لـري او د بـن لـه پریکـړې راوروسـته پـه هـر حـل او پـه ځـانګړې ډول دا ځـل پـه ترسـره شـوو تـاکنو کـې د موجـودو درغلیـو. بـی قاعـدګیو او تقلبـاتو لاملـه نـور پـه دموکراسـی د افغـان ولـس بـاور خـتم شـوی او ښـایي چـي لـدې وروسـته ـکـه حکومـت د انتخابـاتو پـه قـانون او پروسـه کـې د پـام وړ بدلونونـه رامینځتـه نکـړي ـ هیڅـوك بـه تـاکنو کـې برخـه وانخلي.

او د همدې کال په پیـل کـی د وزیرانـو د بـاور د رایـو د اخـستلو پرمهـال داسـي حالـت رامینځتـه شو چی د باور پـه رایـه اخـستلو کـي د ګـېو نومانـدو وزیرانـو پـاتې راتـګ ښـايي د هیـڅ یـو هیـواد پـه تـاریخ کـې داسـی نـه وي راغلـي چـي لـه نیمـایي زیـات د ولـسمشر لخـوا نومـول شـوي وزیـران ناکـام شـي او لاتـر اوسـه دغـه وزیـران لکـه د بـې تـاجو پاچاهـانو پـه څیـر پاچاهان دي.

همدارنګه په تیـر یـو کـال کي بلـه مهمـه پیـښه د ولـسمـشر کـرزي او امریکـایي مقامـاتو ترمینځـه پـه هیـواد کـي د اداري فـساد، مخـدره توکـو د پراخـه کـر او تجـارت لاملـه رامینځتـه شـوي اختلاف چـي آغـاز یـي لاپـه تیر کال کي وو خو تاؤ یـي پـه دي کـال کـي هـم شـته. ددې لامـل شـو چـي ولـسمـشر کـرزي د روسـي لـه هیـواد څخـه د مرسـتي لاسـته راوړلـو لپاره روسي ته هم سفر وکړي.

د تیـر کـال پـه دوران کـي د انتخابـاتو پـه سـر د دولـت پـه داخـل کـي د دریګونـو قـواو ترمینځـه اختلافـات او هـم د ارګ دننـه اختلافـات او بیـا پـدې آخـر کـي د ولـسي جرګـي د رئـیس پـه ټاکنـه کـي نانـدرې او پـدې اړه او غیـر مترقبـه پیـښي او نتـایج هغـه څـه دي چـې د دولـت پـه داخـل کـي یـي یـو لـوی درز رامینځته کړی دی.

ترخو دا مرګ او ژوبله؟

څیاند

هره ورځ د ترهګری او مرګ ژوبلی خبرونه خپریږی.

پـه دی ترهګریـزو عملیـاتوکی چـی نـن سـبا پـه افغانـستان او پاکـستان کـی ترسـره کیـږی. قریـب سـول ملکـی او بـی ګنـاه خلـک قربـانی کیـږی. دوه هفتـه مخکـې پیـښورته نـژدی د جنـازی د لمـونځ پـه موقـع یـو خـان وژونکـی ترهګریـزه پیـښه وشـوه چـی شـپیته د ـرش لمـونځ کـوونکی ووژل شـوی او تـر سـلو ډیـر کـسان ټپیان شول!

د جلالـ آبـاد پـه ښـارکی د ترهګریـز عملیـات چـی پـه رسنیوکی هم خپور شو، د کابـل بانـک خینـی مشتریان پـه ډیره بیرحمانه توګه ووژل شول.

نـو پـه داسـی حالـ کـی چـی نـه پـه سـړک بانـدی اعتبـار شـته، نـه پـه دفتـر. او نـه پـه بانـک بانـدی. او ان تـردی چـی پـه جوماتونوکی هـم چـاودنی کیـږی او د جنـازی پـه مراسـموکی هـم د امنیـت اطمینـان نـشته. نـو د لـوی خـدای بنـدګان او پـه افغانـستان او پاکـستان کـی اوسیدونکی څه حال او څه چاره لری؟

ځینـی خلـک دا ګومـان درلـودل چـی د دولـت او خارجیـانو مخـالفین یـواخی او یـواخی د بهرنیـانو پـه پـوځی کتـارونو بانـدی او یـا د هغـوی پـر اډو بانـدی یرغـل کـوی او عـام خلـک ټـول د ترهګریـزو عملیاتونـه بـچ پـاتی کیـږی خـو کـال پـه کـال د ترهګـرو پـه عملیـاتوکی بـدلون راخـی او د بـی ګنـاه خلکـو تلفـات زیـاتیږی او ټولوتـه معلومـه شـوی چـی ترهګـر پـه ډیـره کچـه، عـام خلـک وژنـی او ملکـی تاسیـساتو بانـدی هـم پـروا نـه کوی!

پـه دنیـاکی ډیـری تروریـستی ډلـی تیـری شـوی چـی ډیـری یـي د ایمـان او اسـلامی عقیـدی خاونـدان نـه ول. نـو د هغـوی لـه نظـره مـذهبی او دینـی موسـسات خونـدی نـه ګنـل کیـدل، دوی اکثـره بـی دینـه خلـک ول خوبیـا هـم پـه مـذهبی امـا کنـو بانـدی حملـی نـه کـولی خـو اوس هغـه کـسان پـه ترهګریـزو عملیـاتو کـی برخلـه اخلـی چـی خانتـه مـسلمانان او دعلمـاو پلویـان وایـی، خو همدا ترهګر کلـه کلـه پـه جوماتونو بانـدی هم حملی کوی او د جنازی په مراسموکی باندی هم رحم نلری!

نـو خلکوتـه دا سـوال کیـږی چـی ملـسمانان او د اسـلامی جهـاد دعویـداران ولـی پـر مـسلمانانو او پـه خاصـه توګـه پـر جوماتونو بانـدی حملـی کـوی او مسلمانان د خدای په کور کی وژنی؟

کـه چیـری پـه عمـومی امـاکنو بانـدی حملـی دوام ولـري نـو یقینـي خبـره ده چـی د ترهګـرو اصـلي موخـه یـواخی او یـواخی بهرنیـان او یـا افغـان حکومـت نـه دی بلکـی عـام ولـس د معنـوی هـدف دی او یقینـی خبـره ده چـی ټـول خلـک د هغـوی پـه اهـدافو بانـدی پـوهیږی او دوی تـه صـرف او صـرف د ترهګـر پـه نـوم یـا دوی او نـوری ټـولی دعواګـانی قطعـی درواغ دي او دوی هـیڅ کلـه لـه اسـلام او مـسلمانانو سـره علاقـه او زړه سـوی نـه لري.

طالبان، جنگ و سخنن....

تا تاکتیـک هـای جنـگ در عـراق ماننـد جنـگ علیـه شـیعیان و بمـب گذاری ها به منظـور کـشتار غیرنظامیـان را در افغانـستان بـه کـار بگیـرد.

او از کسانی بـود کـه بعـد از ایجـاد اخـتلاف میـان دولـت پاکـستان و طالبـان پاکـستانی، راه طالبـان افغـان را از طالبـان پاکـستانی جـدا کرد کـه کـاری نهایـت دشـوار بـود. هرچنـد ایـن تـصامیم را شـورای عالی طالبان گرفت اما مـلا بـرادر بـه عنـوان فـرد اول ایـن شـورا، در اجرائی ساختن این تصمیم ها نقش اساسی و مهم داشت.

ملا بـرادر در تـامین ارتبـاط میـان رهبـری و رده هـای پـائین طالبـان با ابتکار عمـل مـی کـرد. در حـالی کـه مـشکلات امنیتـی مـانع تمـاس هـای مـستمر میـان فرمانـدهی عمـومی و فرمانـدهان جبهـات بـود، او توانـسته بـود ایـن تمـاس هـا را علـی الـرغم همـه مـشکلات تاحـدی برقرار نگهـدارد کـه فرمانـدهان محلـی طالبـان خـود را خـارج از حیطـهٔ تسلط رهبری احساس نکنند.

رهبـری طالبـان از نقـش مهـم مـلا بـرادر در ایـن جریـان بـه خـوبی آگاه بـود و بـرای پـر کـردن خـلای پـس از دسـتگیری وی، سـه نفـر را موظف سـاخت. مـلا اختـر محمـد منـصور، در بخـش تـامین نیـاز هـای لوژسـتیکی و تـامین رابطـه بـا جبهـات، مـلا محمـد حـسن در بخـش ارتبـاط بـا مـردم و سـازمان دهـی امـور غیرنظـامی و سـمع شـکایات مردم در مناطق تحت کنتـرول طالبـان و مـلا ذاکـر کـه در کنـار وظیفـهٔ مسئول نظامی، باید با مـلا منـصور در قـسمت تـامین رابطـه بـا جبهـات همکاری نماید. اما رابطـه بـا جبهـات بـه دلیـل مـسایل امنیتـی تـضعیف گردید و رهبری طالبان از کنترول جبهـات بـه شـیوه یـی کـه قـبلا مـلا بـرادر بـه میـان آورده بـود و بـه نفـوذ شخـصی وی در صـف طالبـان رابطـه مـی گرفـت، تـا حـدی بـاز مانـد. ایـن مـسئله موجـب شـد تـا جنگجویان خارجی کـه قبـل از دسـتگیری مـلا بـرادر نقـش کمتـری در سازمان دهی حمـلات طالبـان داشـتند، مجـددا کـسب موقعیـت نماینـد. اگـر بـه میـزان عملیـات طالبـان و تاکتیـک هـای آنـان در طـول دوران پس از دستگیری ملا برادر دقـت کنـیم، بـه ایـن نتیجـه مـی رسـیم هـر قدر که از ساحهٔ نفوذ عنعنـوی طالبـان یعنـی قنـدهار دورتـر مـی شـویم، بـه نـشانه هـای روشـنی از حمـلات خودسـرانه کـه بـه کـشتار غیرنظامیان بیشتر می انجامد، بـر مـی خـوریم. بـه عبـارهٔ دیگـر بـا بعـد فاصله، رابطه ها ضعیف تر شده است.

این یکی از ابعاد پیچیـدهٔ جنـگ در افغانـستان اسـت کـه حتـی حـذف شـدن چهـره هـای تـاثیر گـذار در صـف مقابـل، الزامـا بـه معنـی بهتـر شدن وضع نیست و چه بـسا کـه بـه چهـره هـای تنـدرو تـر مجـال بـه میدان آمدن بدهد.

پیام دارالانشای جمعیت اسلامی ...

بـه همـین منظـور شـورای عـالی صـلح برگـزار گردیـده و تعـدادی از علمای جهید در این شورا گـرد آمـده انـد و یـک عـالم متبحـر دینـی و سیاستمدار آزمـوده و رئـیس جمهـور قبلـی در رأس شـورا قـرار گرفتـه است. این یـک گـام مهـم و بـزرگ در راه صـلح اسـت و لازم اسـت تـا مردم و جوانـان کـشور مـا بـه صـدای علمـا لبیـک بگوینـد و همـه راه صلح و آشتی را در پیش گیرنـد و از قتـل و بـرادر کـشی تحـت عنـوان جهاد جلوگیری نمایند.

سال آینده که به زودی فرا مـی رسـد، مـا همـه بـا امیـد بـه فـضل و کـرم الهـی و آرزوهـای صـلح و آشـتی و پایـان جنـگ و درگیـری بـه پیـشواز آن مـی رویـم و آرزومنـدیم تـا دشـمنان صـلح و ثبـات، بـه حقانیـت راه صـلح و بـرادری تـن در دهنـد و راه دوسـتی و بـرادری را در پیش گیرند و به عواقـب دردنـاک بـرادر کـشی و قتـل افـراد بیگنـاه پی ببرند...

ما امیدواریم که هموطنـان مـا و مخالفـان مـسلح دولـت، بـا اخـلاص، تعهـد و دلـسوزی بـه شـورای عـالی صـلح، احتـرام بگذارنـد و راه خصومت را ترک بگویند.

دعـا هـای مـردم مظلـوم و بـی گنـاه افغانـستان کـه همـواره بـرای صلح و ثبـات در کـشور صـورت مـی گیـرد، بـه درگـاه خداونـد بـزرگ، مستجاب خواهد شد و ایـن همـه نگـون بختـی از مـردم و سـرزمین مـا به فضل خداوند بزرگ، رفع خواهد شد.

در سـال جدیـد شـاهد برگـزاری مجمـع عمـومی جمعیـت اسـلامی افغانستان خـواهیم بـود، کـه اعـضای جمعیـت از سراسـر کـشور حـضور بهـم خواهنـد رسـانید و اساسـنامه و مرامنامـه بـه تـصویب خواهـد رسـید، سـازماندهی مجـدد، طبـق اصـول اساسـنامه صـورت خواهـد گرفت.

در مجمـع عمـومی جمعیـت، شـورای عمـومی و شـوراهای ولایتـی طبـق نظـر و رأی اعـضاء تـشکیل و جمعیـت اسـلامی بـه حیـث بزرگتـرین حـزب سیاسـی کـشور، بـا رأی و نظـر اعـضاء بـه صـورت کاملاً آزادانه و طبـق رأی شـان، بـه درسـتی و سـلامتی از نـو تـشکیل و مـنظم خواهـد شـد و رأی همـه اعـضای جمعیـت در تمـام مـوارد، تعیین کننده خواهد بود. ما همـه بـا ایـن امیـد هـا و آرزوهـا بـه پیـشواز سال نو می رویم.

پوهندوی عبدالعلی کوهی

آغاز سپردن مسوولیت امنیتی برای افغان ها

در اجلاس آخیر کشورهای ناتو در پرتگال، فیصله گردید که انتقال ومسوولیت های امنیتی، به نیروهای افغانستان به صورت تدریجی در سال ۲۰۱۱ م آغاز و تا پایان سال ۲۰۱۴ تکمیل گردد. این تصمیم در شرایطی اتخاذ می گردد که بعد از جنگ جهانی دوم موجودیت، نیروی بیشتراز یک صد هزار نفر نظامی در حصار امنیتی این کشور، در عصر جهانی شدن، زیبایی چندان ندارد. این موجودیت فیزکی و تداوم مبارزه گرم، نظر به عمق فاجعه در افغانستان، بنا بر توصیهٔ سازمان ملل متحد بعد از همایش بن صورت گرفته است و طولانی ترین سال ها را ناتو در این کشور میگذارند.

بدون شک سال های پس از ۲۰۱۴ م برای مردم افغانستان، سال های دشوار و پرسش برآنگیز است. میزان نظر سنجی های آخیر دو حزب (جمهوری خواه و دیموکرات) در امریکا حضور نظامی امریکا یی ها را در افغانستان یک امر بیهوده و بی هدف خوانده است. امریکای ها و اروپایی ها نه تنها در افغانستان برندهٔ جنگ نیستند؛ بلکه دشواری های پس از خروج را برای این سرزمین به جا خواهند گذاشت.

سپردن مسوولیت امنیتی شماری از ولایات کشور، به باور بسیاری از مردم، بالای وضعیت امنیتی و سیاسی کشور اثر نامطلوب خواهد گذاشت؛ زیرا در این دولت، ظرفیت، استعداد و کارایی چندان وجود ندارد. مردم به این دولت به چشم یک حاکمیت بی مهر، فاسد و فاقد برنامه می نگرند و فاصلهٔ مردم با دولت همه روزه بیشتر می گردد. هیچ یک از اقوام و تبارهای مردم کشور، این حاکمیت را از خود نمی داند. در ظرف ده سال گذشته در بدنهٔ این حاکمیت، عناصر متضاد حضور فزیکی پیدا کرده بودند که جز منافع خود و خانوادهٔ خود به چیزی دیگری نمی اندیشیدند. در صورت بیرون شدن نیروهای خارجی از افغانستان. از این نیروها برای این مردم، جزء، فضای التهاب سیاسی، دروغ، نیرنگ، خود خواهی، کج اندیشی، بی باوری و بحران مشروعیت بحا نه خواهد گذاشت.

در چنین فضا و جو سیاسی که انباشته از بی باوری و بحران اعتماد میان مردم و حکومت است، هر نوع سپردن مسوولت امنیت به نیروهای داخلی، بروزی یک فاجعهٔ جدید، در کشور خواهد بود. مشکل اساسی که در این انتقال وجود دارد، نبود انگیزهٔ از زم و پیکار در برابر مخالفان دولت از سوی قوت های مسلح کشور است؛ زیرا دولت تا کنون یک تعریف جامع از مخالفان خود ندارد و کسانی در افغانستان بی ثباتی را به وجود می آورند و حیات مردمان را به نا حق از آنها می گیرند، برادر خطاب می کند، در چنین فضای سیاسی، اردو، پولیس و نهادهای امنیتی چگونه حاضر می گردند که با برادران خود بجنگند.

قبل از آن که نیروهای خارجی کشور را ترک کنند ، باید برای اردو، انگیزه و هدف را تعیین کرد : زیرا فقر و بیکاری تعداد زیادی از سربازان را به اردو کشانده است، نمی توان از یک اردوی فقیر، فاقد تجارب مسلکی و ملی، انگیزهٔ بزرگ دفاع از کشور را داشت.

حامیان بین المللی این حاکمیت، نه تنها مشکل اساسی افغانستان را ظرف این ده سال حل نه کرده است ؛ بلکه بر مشکل این کشور نیز افزوده است. در چنین جو نامناسب و فساد گسترده در درون حاکمیت، چگونه می توان از سپردن مسوولیت به نیروهای داخلی سخن گفت؟

این ها و پرسش های زیاد دیگری وجود دارد که باید برای آنها پاسخ مناسب پیدا کرد. از جانب دیگر اردوی افغانستان فاقد پوشش هوایی و افزارهای پیشرفتهٔ امروزی است. کشتار بی رویهٔ مردم از سوی نیروهای خارجی و مخالفان دولت، تضرع و ناتوانی دولت در امر کشورداری، بدون شک شرایط انتقال برای نیروهای خارجی را غیر ممکن می سازد. با وجود این همه دشواری ها، اگر بار مسوولیت به نیروهای داخلی ولو در مناطق امن و کوچک اجرا گردد، فرجام آن نا آرامی و دغدغهٔ سیاسی را در پی خواهد داشت.

مشکل افغانستان نه تنها دارای بعد داخلی است؛ بلکه کشورهای همسایهٔ دور و نزدیک افغانستان در این ناآرامی دست دارند، تا زمانی که افغانستان، نیروهای بین المللی و کشورهای منطقه و ذیدخل در قضیهٔ افغانستان در یک هماهنگی و تفاهم حمل نکنند، رفتن این نیروها از کشور، مشکل این سرزمین را حل نه خواهد کرد، زیرا فلسفهٔ وجودی حضور فزیکی قوت های ناتو و بین المللی در افغانستان هنوز با همان قوت خود باقی است. مخالفا ن دولت از پایگاه های مهم نظامی برخورد دار اند، کشورهای دور و نزدیک مشغول تهیهٔ مواد سوخت برای جنگ و نفاق در این کشور اند، حکومت قانون وجود ندارد، نفاق قومی همه روزه بیشتر می گردد، بحران سیاسی و اجتماعی از کنترول دولت خارج گردیده و ده موارد دیگر می توان نام برد که دولت به حل آن قادر نه گردیده است.

دولت در نظر دارد که انتقال قدرت را در گام نخست از ولایات شمال کشور؛ به ویژه بدخشان آغاز کند، در حالی که این ولایت مرز مشترک با پاکستان دارد و به یک چنین نیروی ضعیف امنیتی نمی توان جلو بحران را در این مرز به پاکستان در امان نگه داشت. در حالی که مردم نه تنها از حکومت محلی ، بلکه از حکومت مرکزی دل خوش ندارند و در شرایط نا مساعد مردم آمادهٔ همکاری به دولت نه خواهند بود. امروز تعداد از مردمان افغاستان، درس خوانده، عامهٔ مردم، استادان دانشگاه، اعضای مجلس قانون گزاری، این خروج را به شک و تردید می نگرند و از کمبود انگیزه برای مقابله، با مخالفان، در میان اردو، پولیس و امنیت ملی سخن می گویند، تا زمانی که یک نوع انگیزه و تمایل به دفاع مستقلانه در میان این ارگان های رزمی به وجود نه آید مردم در یک نگرانی و از آینده خویش در هراس اند تا زمانی که تمام شرایط انتقال قدرت به نیروهای داخلی فراهم نه گردد، این انتقال قبل از وقت خواهد بود؛ زیرا هر قدر به زمینی خروج نیروهای خارجی از افغانستان نزدیک ترمی شویم، به همان تناسب حمالات و تحرکات مخالفان بیشتر می گردد و شماری از افراد ملکی قربانی می گیرند، باید قبل از همه زمینه و بستر ثبات و امنیت در کشور به وجود آید، تا نیروهای داخلی بتوانند در یک فضای امن، این مکلفیت و مسوولیت را به عهده بگیرند.

در سال آینده مردم ...

رؤسای هجده گانهٔ داخلی مجلس نشده اند. گفته می شود رقبای کهنه کار پیشین، بر سر ریاست کمیسیون های داخلی نیز با یکدیگر هم چشمی را آغاز نموده اند. براساس گزارش های رسیده از داخل مجلس، استاد سیاف و آقای قانونی بر سر ریاست روابط بین المللی با یکدیگر به توافق نرسیده اند.

بدون شک عدم عبور از جنجال های داخلی، فرصت های دیگری را که باید مجلس نمایندگان به آنها فکر کنند، از دست داده است.

افغانستان در شرایط کنونی در بدترین وضعیت امنیتی و سیاسی قرار دارد. باگذشت هر روز اوضاع امنیتی در سراسر کشور بدتر شده می رود. در تازه ترین رخداد ها فرماندهٔ پولیس قندر جنرال عبدالرحمن سیدخیلی و یارمحمد کرزی یکتن از نزدیکان رئیس جمهور در دو واقعهٔ جداگانه جان های خود را از دست داده اند.

مجلس نمایندگان باید بادرک اوضاع آشفتهٔ امنیتی و مسوولیت های میهنی که مستقیماً متوجه آنان است، راهکارهای را اتخاذ نمایندکه مبتنی برآن اوضاع بحرانی بهبود یابد.

ضرورت خرد ورزی نمایندگان، در شرایطی مطرح است که نیروهای خارجی آماده شده اند، تا مسوولیت های امنیتی را در سال آینده به جانب نیروهای داخلی واگذار نمایند.

در پهلوی چالش های امنیتی فساد اداری نیز در کشور بیداد می کند، یکی دیگر از اولویت های کاری این مجلس این است که برای مهار نمودن فساد اداری از طریق قانونگذاری بهتر و چانه زنی ها، فساد اداری را که توأم با فساد مالی، نهاد های دولتی و بین المللی را در کشور فراگرفته است، مهار نمایند.

اگر این کار را مجلس نکند، امید مردم به سنگ می خورد و دیگر هیچ نهاد مردمی وجود ندارد که با فساد به مبارزه بپردازد. ریاست جمهوری افغانستان که خود را خدمتگزار مردم می خواند، علی الرغم وعده هایی که کرده بود در مبارزه با فساد اداری و مالی موفق نبوده است.

امروز یگانه مرجعی که مردم به آن چشم دوخته اند، تنها مجلس نمایندگان است. اعضای این مجلس نباید مانند گذشته، در پشت در وازه های وزرا خود را تحقیر و توهین نمایند. مجلس جدید با استفاده از تجارب گذشته، باید میکانیزمی را ایجاد نمایند که در برخورد و نظارت از اعمال حکومت هم حق مردم گرفته شود وهم حیثیت وآبروی نمایندگان حفظ گردد.

سالی که پیش روی داریم آبستن خیلی از حوادث و رخدادها در کشور می باشد. گفته می شود در سال آینده، افغانستان در چند محور تلاش های بیشتر می نماید. موضوع تلاش های صلحجویانهٔ دولت افغانستان یکی از محورهای است تا به کنون مجلس افغانستان موقف جدی را در موافقت ویا هم مخالفت آن نبرداشته است.

از روابط خارجی افغانستان با کشورهای دور و نزدیک تعریف مشخصی از طرف نهادهای مردمی ارائه نشده است. انفعال در روابط خارجی و نبود دیپلوماسی کارا افغانستان را به میدان رقابت های کشورهای رقیب تبدیل نموده است. بنای امضای روابط استراتیژیک با امریکا، حساسیت ها را در داخل افغانستان و برخی از کشورهای منطقه بر انگیخته است.

مجلس نمایندگان که بخشی از تصمیم گیری ها در زمینه می باشد، تا هنوز در مورد ادعایی نداشته و مانند رئیس جمهور با گرفتن موقف منفعل، بار مسوولیت را به لویه جرگه موکول نموده است.

هفته نامهٔ

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.

● مطالب آمده مسترد نمی گردد.

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم - سال نهم - شماره چهل و یکم ۲۸ حوت ۱۳۸۹ ۱۲ربیع الثانی ۱۴۳۲ - 19 March 2011

نذرالله عنایت

در سال آینده مردم از مجلس نمایندگان چه می خواهند؟

مجلس نمایندگان بعد از بحث های طولانی که پیرامون آن از سوی نامزدان برنده و بازنده و برخی حلقاتی بیرونی و درونی وجود داشت، سر انجام موفق به تعیین رئیس و اعضای هیأت اداری گردید. با تکمیل شدن این روند، مردم افغانستان انتظار دارند نمایندگان شان، دست به اقداماتی بزنند که در آن خیر مردم و منافع علیای کشور نهفته باشد.

ولسی جرگهٔ افغانستان به عنوان عالی ترین مرجع قانونگذاری در کشور و دارایی صلاحیت های مشخص تقنینی، می تواند با انجام کنش های خردمندانه، در برابر مسایل جاری وآیندهٔ این کشور تصمیمات سرنوشت سازی را اتخاذ نمایند.

قوهٔ مقننه که کارش با جنجال های داخلی بر سر انتخاب رئیس همراه بود، پس از یک ماه تأخیر از این معضل بیرون شده است. هرچند هنوز دادگاه ویژه که به منظور بررسی های شکایات انتخاباتی شکل گرفته بود، کار خود را تمام نکرده و به عنوان یک آلهٔ فشار ساطور خود را بالای سر نمایندگان مجلس نگهداشته است.

در تقاضاهایی مکرری که مجلس نمایندگان مبنی بر لغو این دادگاه از رئیس جمهور داشت تا هنوز خواست آنان از سوی آقای کرزی پذیرفته نشده است. عبور از این معضل چالشی است که بر سر راه کاری اعضای مجلس هنوز با قوت خود باقیست.

تصویب بودجهٔ مالی سال ۱۳۹۰ خورشیدی که می بایست دوماه پس تصویب شود، تا هنوز به دلیل جنجال های داخلی به تصویب نمایندگان ترتیب است. عدم تأخیر در تصویب بودجه، خیلی از چالش های مالی و اقتصادی را برای مردم افغانستان طی ماه های آینده به بار خواهد آورد.

در صورت تأخیر در تصویب بودجهٔ سال آینده، تورم پولی در بین قشر کم درآمد و بی بضاعت که بیشتر شان کارمندان اداری و معلمان هستند، طی دوماه اول سال آینده محسوس می گردد.

در همین حال مجلس نمایندگان تا هنوز موفق به ...

ص۷

هشدار مقامات پاکستانی به امریکا

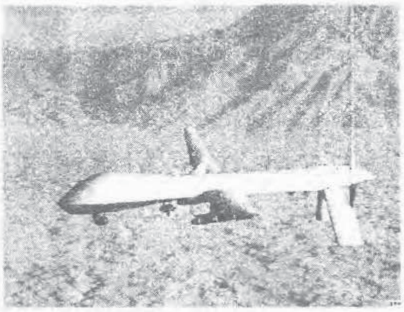
مقامات بلند رتبهٔ پاکستان در رابطه با حملهٔ هوایی امریکا که منجر به کشته و زخمی شدن بیش از۵۰ نفر در وزیرستان شمالی گردید، عکس العمل شدید نشان داده اند.

رئیس جمهور، صدر اعظم، رئیس ستاد ارتش و والی ایالت خیبر پشتونخواه پاکستان، طی اعلامیه های جداگانه از امریکا خواستند، تا در این مورد از دقت کار بگیرد و جلو همچو حملات را باید بگیرد.

حملهٔ نیروهای هوایی امریکا به روز پنجشنبه ۲۶ حوت سال روان زمانی صورت گرفت که تعداد زیادی از مردم در یک شورای محلی (جرگه قومی) گردهم جمع آمده بودند.

آصف علی زرداری رئیس جمهور، سید یوسف رضا گیلانی صدراعظم و مسعود کوثر والی ایالت خیبر پشتونخوا پاکستان نیز کشته شدن اعضای جرگهٔ قومی را در وزیرستان شمالی تقبیح کرده اند.

این حمله را جنرال اشفاق پرویز کیانی رئیس ستاد

ارتش (لوی درستیز) پاکستان شدیداً تقبیح نموده وگفته است که در مورد با مقامات ایالات متحدهٔ امریکا گفتگو خواهد کرد.

خان جان یک تن از سران قومی وزیرستان در تماس بارسانه ها گفته است: «برای مقامات پاکستان جای شرم است، بالای سران قومی که روی مسایل مربوط با هم جمع شده بودند، حمله صورت می گیرد. وی اضافه کرده است که، به نظر من این یک موضوع حساس می باشد و امریکا که داد از رعایت حقوق بشر می زند، بالای سران قوم یک منطقه چگونه حمله می کند؟

از دیر زمانی به این سو مناطق قبایلی در وزیرستان شمالی پاکستان هدف حملات موشکی هوا پیماهای بی سرنشین امریکا قرار گرفته است که تعداد زیادی از افراد ملکی جان های خود را از دست داده اند.

این حملات به هدف ضربه زدن به نیروهای القاعده، باندهای تروریستی که در آن سوی مرز لانه گرفته اند، صورت می گیرد که در برخی از موارد منجر به تلفاتی ملکی نیز می گردد.

حملات کور نیروهای خارجی در دو سوی مرز که گه گاهی انجام می شود و جان افراد بی گناه را می گیرد، باعث شده است تا احساسات ضد امریکای در آن مناطق با گذشت هر روز بیشتر گردد.

د - شفیق

د تیر کال مهمو پېښو او سیاسي مواقفو ته یوه کتنه

د تېر یو کال په دوران کې په هیواد کې یو شمېر مهمې پېښې رامنځته شوې او کړې ترسره شوي چې موږ ورته په دې لیکنه کې یوه ځغلنده کتنه کوو

همدې خو د پېښو له ډېرې ... افغانستان هر سوی کال پدې هیله پیلوي چې په نوي کال به یې د هیلو غوټۍ گل شي او د ځه د ... کلونو ناورین به تور د پای ټکی ومومي خو د افغانانو ټولنیزې ... فرهنگي او امنیتي ستونزي دومره ډېرې دي چې کله هر کال ... نو افغانان یې له مایوسیو ډک کال گڼي د ... به کوښښ وکړو چې د تېر یو کال پېښو ته یوه د هیلو او اندېښنو ترمینځه کتنه وکړو

په تېر کال کې چې کومې مهمې پېښې او سیاسي دریځونه رامنځته شوي په هغو کې یو هم د سیمې دوارو گاونډیو هیوادونو هر یو ایران او پاکستان سره زموږ د هیواد د پټ پټوني اړیکو رامنځته کېدل وو: چې یو خوا پاکستان د افغاني مهاجرینو پر خلاف د تیولو پراخ کمپاین پیل کړ او بیا په ایران کې زموږ د دري زرو هیوادوالو [illegible] د مړینې او اعداموللو خبرونه خپاره شو چې د ... دوونه هیواد ته هم راورلی شو او بیا ځه موده وروسته یې د نفتي موادو د کې لاری هم بندې کړې چې د دوارو لورپورو مسؤلینو د خپلمنځي مذاکراتو په نتیجه کې یواځې په وعدو ... د دا موضوع تېره شوه او اوس پاکستان یو خل بیا پداسې حال کې چې د ایران په څېر د دوی سره هم د سوداگرۍ یو مهم ترون همدغه کال لاسلیک شوی ـ د شپږو زرو په شاوخوا کې د سوداگریزو مالونو لارې بندې کړېدي: چې افغان سوداگر یې له ستونزو او زیانونو سره مخ کړیدي

دا پداسې حال کې ده چې د همدې کال په دوران کې د پاکستان ولسمشر او صدراعظم هر یو زموږ هیواد ته سفرونه کړي او هم کړي له پاکستان څخه لیدنه کړې او نړۍ پرته یې هم لومړی په ... سوچي کې د روسي ولسمشر مدویدیف په بلنه او بیا د ترکې چارواکو په بلنه په ترکیه کې لیدنې ترسره شوي چې د دواړو هیوادونو ترمینځه د اړیکو د ښه کېدلو په لیار کې مؤثر گام گڼل کیدل

همدارنگه د همدې کال په دوران کې ایراني ولسمشر افغانستان ته راغی: له کرزي سره یې وکتل او هم یې زموږ په ستیج خپل دښمن امریکا ته یې سپورې او سپکې وویلې خو ددې سره سره ددې گاونډي اړیکې هم له افغانستان سره ترینگلې شوې البته د ایران نخوا زموږ هیواد سره د دښمنۍ پاللو په ځواب کې د افغانستان د دولت لخوا له تحمل او زغم نه ډک سیاست ددې جوگه شو چې تر یو څه حده په اړیکو کې ښه والی راشي چې په دې وروستیو کې د ایکو سازمان د فرهنگي کمیسیون په ناسته کې د گډون لپاره د ایران د فرهنگ د وزیر د راتگ پر مهال او هم ورڅخه د مخه په پایتخت کابل او ځینو نورو ولایتونو کې د یو شمیر ایراني ننداریتونو په پرانستلو سره دغه اړیکې اوس ښې شویدي

همدارنگه د تیر کال په دوران کې دوهمه پیښه په کابل کې د سولې د پراخې جرگې د دایرېدو او بیا د لزبون کنفرانس او هم د کابل کنفرانس دایریدل هغه څه وو چې یکې د دولت د مخالفینو سره د سولې او مذاکراتو له لیارې د جگړې پر ځای د سولې په لیار ډیر غور وشو چې د افغانستان او نړیوالې ټولنې په همغږۍ سره د سولې عالي شورا رامنځته شوه او دغه شورا د لرلو نیمگړتیاو سره سره وکولای شو چې د سولې داعیه پرمخ یوسي: په ولایتونو کې نماینده جرگې جوړې کړي او د پاکستان، ترکې او د سعودی عربستان هیوادونو ته په سفرونو سره پدې لیار کې د سیمې د هیوادونو ملاتړ او همکاري حاصله کړي

دا پالیسی پداسې حال کې خپلې شویدي چې د اوباما د نوې استراتیژۍ سره سم د هیواد به جنوب

۶مخ